

Okunnighet och själfviskhet.¹

Lifvet är ett, odeladt och evigt. Lifvet är detsamma öfverallt och hos alla. Människan bär lifvet i sitt eget bröst. Dock lefver hon ej uti lifvet utan blott i dess sken. Hennes förstånd är omtöcknadt, hennes vilja begränsad. Hon är en droppe i hafvet, men hon förnimmer ej hafvet utan blott sitt eget själf. Hon är innesluten i ett skal, som hindrar henne från att blifva ett med oändligheten och evigheten omkring henne. Detta skal kallas i förhållande till hennes tanke okunnighet, i förhållande till hennes vilja själfviskhet. Tanken är en oändlig kraft och viljan en evig makt, men hos henne är tanken okunnig och viljan själfvisk.

Hvad är okunnighet, och hvad är själfviskhet?

Människan är okunnig, när hon icke vet det sanna. Hvad är det sanna? Det som förenar allas förstånd till ett och utjämnar villfarelserna. Lifvet är ett och ingens särskilda tillhörighet, men människan tror, att lifvet är hennes. Hennes tanke rör sig i omsorger om hennes eget jag i stället för att omfatta det oändliga. Den gräfver ned sig i illusionens dy i stället för att röra sig i verklighetens solbelysta rymder, och den flyr undan till dödens dal i stället för att söka sin tillflykt på lifvets höjder. Den ser ej sanningen.

Människan är själfvisk, när hon icke vill det goda. Hvad är det goda? Det som förenar allas vilja till en och utjämnar stridigheterna. Friheten är en, lifvets egen frihet, och ingens särskilda monopol, men människan tror, att hon är fri i sin begränsning. Hon vill därför det, som är behagligt för hennes egen person, i stället för att sträfvä efter det eviga. Hennes vilja snärjer

---

¹ Brottstycke ur en nyligen utkommen bok af *Pekka Ervast*, »Framtidens religion», till hvilken vi återkomma i ett följande häfte. *Red.*

in sig i begärens nät i stället för att frigöras af förnuftets ande. Och den störtar sig själf i förintelsens afgrund i stället för att med mäktiga vingslag höja sig upp till godhetens eviga himlar. Den vill ej kärleken.

Men lifvets sanning är en, och lifvets vilja är en, därför skola alla människor frälsas. Okunnighetens töcken skola skingras och själfviskhetens skrankor brytas ned. Människan skall förenas med sitt ursprung, finna sanningen i sin tanke och kärleken i sin vilja och varda ett med Lifvet själf.

Teosofisk Tidskrif, 8:te och 9:de häft, Okt. o. Nov. 1900, s. 282–283